

T(R)ÒPICS

FESTIVAL DE FESTIVALS: AVIGNON

MARCEL·LÍ BORRELL

COL·LABORADOR PERIODÍSTIC

El 1947, *Jean Vilar* (1912-1971), pare del teatre popular a França i a l'Europa malferida pels estralls de la IIa. Guerra Mundial, s'inventava un festival d'estiu: *Avignon*. "M'han preguntat quina conclusió en trec d'aquest contacte amb el cel, la nit i la pedra gloriosa: el futur del teatre no es troba als espais tancats. Ni tampoc el seu passat".

Han desfilat 60 estius i Avinyó segueix al carrer. Pedra de toc per a la professió teatral, Avinyó és sinònim de teatre oficial, encarcerat i odiós: "El Palacio de los Papas, emblema de Avignon, odia el teatro; no se

puede hacer nada, no ves sudar a nadie, es un teatro muerto" (Rodrigo García, *Carnicería Teatro*); però també és la frescor inicial, "Avignon mantiene el aura de Jean Vilar y su idea del teatro como lugar de celebración y representación de la sociedad" (Carlos Marquerie, companyia Lucas Cranach).

Tanmateix, Avignon és referent incontestable com l'abstenció al referèndum de l'Estatut català. Per celebrar el 60è aniversari, el festival més veterà del món (occidental) ha programat un maremàgnum d'espectacles.

Del 6 al 27 de juliol, Avignon es-trena absoluts: la darrera creació del *Théâtre Équestre Zingaro/Bartabàs* i la rècula de cavalls, genets i poesia escènica marca de la casa

amb *Battuta*; l'artista menorquí Miquel Barceló juga a la *performance* amb Josef Nadj, director de la *Kanjiza* ex-iugoslava en un *Paso Doble* de teatre-dansa i *action painting*; el moscovita Anatoli Vassiliev, mestre de mestres stanislavskians posa en escena *Mozart et Salieri, Rèquiem*; Éric Lascade s'atrevirà amb *Les barbares* de Gorki; Alain Françon convoca l'Edward Bond de *Chaise*; i arrodonint la quadratura del cercle, l'incombustible Peter Brook denuncia el racisme quotidià amb *Sizwe Banzi est mort* d'Atol Fugard.

Malgrat mals averanys anteriors -2003 quan el festival va suspendre's-, Avignon té l'encant de les sirenes sobre Ulisses i l'impossible retorn a Ítaca ([\[avignon.com\]\(http://avignon.com\)\).](http://www.festival-</p></div><div data-bbox=)

Mentrestant, a Lleida "*Ciutat de la Cultura 007*" (amb llicència per matar d'avorriment), les anacròniques *Nits d'estiu* certifiquen que a polítics sinistres, buròcrates panxacontents IMAC i a programadores acomodades, fa anys se'ls ha aturat el rellotge.

L'eslògan municipal resa *Lleida estima el turisme*. Retòrica rosa. L'oferta cultural d'estiu viu d'esquena als interessos de la ciutadania pròpia i forastera.

L'estructura és improvisada, l'elegància absent, la comoditat pròpia de minyons escolta, i la programació, rosegons. Però com que no cal passar per taquilla, ningú demana el llibre de reclamacions. Populisme. Barats.

Revista 25-6-06